

sygn. akt II **K 664/16**

PR 1 Ds 902/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Wcisło

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – nieobecny

Po rozpoznaniu w dniu 01.02.2017 r. w Brzegu

sprawy

M. T. (1) (T.)

c. G. i B. z domu P.

ur. (...) w O.

Oskarżonej o to, że:

W dniu 25 czerwca 2016 r. w miejscowości P. ul. (...), woj. (...), kierowała samochodem V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazaną przez Sąd Rejonowy w B. (sygn. akt (...)) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

I. uznaje oskarżoną **M. T. (2)** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej **karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności**, zobowiązując oskarżonej do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 2 w zw. art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i opłatę w wysokości 180 zł.

sygn. akt II K 664/16

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie na podstawie art. 423§1a kpk ogranicza się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do tej części

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. (1) w przedmiotowej sprawie została uznana za winną tego, że w dniu 25 czerwca 2016 r. w miejscowości P. ul. (...), woj. (...), kierowała samochodem V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazaną przez Sąd Rejonowy w B. (sygn. akt (...)) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. czynu z art. 178a § 4 kk

Oskarżona ur. (...) w O.. Karana sądownie. Posiada wykształcenie średnie, jest magazynierem. Jest rozwiedziona. Obecnie nie pracuje. Posiada na utrzymaniu dzieci. W trakcie postępowania sądowego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W stosunku do oskarżonej nie zachodzą warunki określone w art. 31§1i §2 kk.

(Dowód: dane osobowe k.18

karta karna, k 11

odpisy wyroków, k.19

opinia sądowo-psychiatryczna

wyjaśnienia oskarżonej k.60)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu jako bezsporny i nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzą zatem do wniosku, że oskarżona swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 25 czerwca 2016 r. w miejscowości P. ul. (...), woj. (...), kierowała samochodem V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazaną przez Sąd Rejonowy w B. (sygn. akt (...)) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżona jest winna popełnienia przypisanego mu czynu. Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oprął się na wyjaśnieniach samej oskarżonej potwierdzonych obiektywnym dowodem w postaci protokołu z użycia alkosensora na okoliczność stwierdzonego u oskarżonej stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomocne okazały się pozostałe dokumenty, które dotyczyły sytuacji majątkowej oskarżonego i jego karalności.

Wymierzając oskarżonej karę i środki karne za dokonane przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono zatem, rodzaj naruszonego dobra (zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym), stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawcy.

Nie budzi wątpliwości, że M. T. (1) dopuściła się przedmiotowego występku umyślnie. Do okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonej zaliczono jej uprzednią karalność jak i wysoki stopień jej nietrzeźwości (kryterium to, mimo iż nie stanowi znamienia przestępstwa, to ze względu na możliwość stopniowania winno być brane pod uwagę). Na podkreślenie w tym kontekście zasługuje fakt, że oskarżona zdecydowała się na jazdę w godzinach dziennych, kiedy to natężeniu ruchu jest stosunkowo duże, lekceważąc tym samym podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu.

Przepis art. 178a §4 kk akcentuje bezwzględny zakaz prowadzenia w stanie nietrzeźwości pojazdów mechanicznych, którego oskarżona nie dochowała. Przy stężeniu przekraczającym 0,25 mg alkoholu w wydychanym powietrzu występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym większe, im wyższy jest poziom alkoholu w krwi. W przypadku oskarżonej stężenie alkoholu było wysokie. Jednocześnie oskarżona jest osobą dorosłą i niewątpliwie w pełni znany jest jej destrukcyjny wpływ alkoholu na sprawność psychofizyczną kierującego pojazdem.

Do okoliczności łagodzących zaliczono przyznanie się oskarżonej do winy i prowadzenie przez nią ustabilizowanego trybu życia.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonej karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Zauważyć bowiem należy iż oskarżona niewątpliwie mając świadomość wcześniejszego skazania jej za podobne przestępstwo i tak wsiadła za kierownicę i zdecydowała się na prowadzenie pojazdu. Takie zachowanie nie znajduje żadnego uzasadnienia i powinno być w ocenie Sądu przykładowo ukarane.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd skorzystał z art. 37a kk i uznał, iż wymierzona oskarżonej kara 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz określenie obowiązku pracy 20 godzin miesięcznie uwzględnia przede wszystkim swe cele wychowawcze, które kara ma realizować. Dodatkowo wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne właśnie w miejscowości, gdzie oskarżona zamieszkuje, a więc w jej środowisku zrealizuje swe cele kary w zakresie społecznego oddziaływania.

Mając powyższe na uwadze orzeczona kara ograniczenia wolności wobec oskarżonej, zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia oskarżonej i stopnia społecznej szkodliwości.

Z uwagi na skazanie oskarżonej za występki należący do przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, będącego uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, Sąd był zobowiązany do orzeczenia - na podstawie art. 42 § 3 kk. - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio polegającego na całkowitym wyeliminowaniu z ruchu drogowego jako osoby rażąco naruszającej zasady bezpieczeństwa, a to nietrzeźwych uczestniczących w ruchu drogowym. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżona jest osobą zagrażającą bezpieczeństwu w komunikacji, dlatego też należało wyeliminować ją z ruchu drogowego.

Jednocześnie na podstawie art. 43a§2kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych.

Pozostałe orzeczenia uzasadniają powołane przepisy.